

Kérdeznéd a távol
Lefolyt egész élted.
Magadhoz ölelnél
S fűrészenél csökben;
Mert ott vagyok mndig
Hű gondolatodban.

Bár messze vagy tőlem,
Lángoló szerelmed
Itt van, mellettem van
S őrangyal-figyelmed.
Ha repülni tudnál,
Itt lennél te nyomban;
Mert ott vagyok mindig
Hű gondolatodban!

Édes, kedves anyám,
Áldjon meg az Isten!
Mit csak szived óhajt,
Teljesüljön minden!
Legboldogabb anya
Te légy e szép honban;
Mert ott vagyok mindig
Hű gondolatodban.

Várossy Mihály.

Túlvilágból.

III.

Kopogtat valaki
Menyország kapuján
Péter kinéz — s így szól:
»Mit akar kis hugám?«
»Nyissa ki a kaput!
Könyörgöm alásan . . .
Rég ide költözött —
Kedvesem hadd lássam!»

»Ki az édes hugám?
Talán nincs is itten . . .
Nem ereszt ám ide
Mindenkit az Isten.«
»Tudom Péter bácsi!
De ő költő volt ám —
S a költő bemehet
Menyország kapuján.«

»Igaz van hugám!
Költő mind ide jön;
Ha már befutotta
Pályáját a földön,
Csakhogy azt megírva
Scholsem találja,
Hogy a kedvese is
Bejöhét utánna.«

IV.

Kopogtat valaki
Menyország kapuján . . .
Bátorság szemében
S kard csörög oldalán . . .
Péter, mint meghallja,
Nagy »haptách«-ot kiált —
Menydörög, villámlik
S szórja Isten nyilát . . .

Kinyílik a kapu —
A huszár gyereket
Karon fogja Péter
S megindul a menet.
Az égi szent karok
Hárfája megzendül —
S amerre ők mennek
Az út megnépesül . . .

Nemsokára az Úr
Egy hulló csillagon —
Trónusáról lefut,
Hogy velük vigadjon . . .
Ez öröm azért van,
Mert menybe manapság —
Új vendéget látni
Bizony nagy ritkaság.

Farkass Károly.

Boldog új évet!

— Irtá: Horváth Gyula. —

Szepe hajasi sváb takácsmester ur, a kender-egylet érdemduis elnöke Sylveszter éjjelén felgyürt ingujjal az új évi üdvözlés titkaiba avatja kamasz takács-jelölt fiát.

— Oszlán megügyekezéll amm du Kerl! Soromba megjárni minden ház és elmondani: Gott erhalte sokáig. És elmond mindenütt, a Herr Notarnal is deine innigste Gratulation. Versteht? De nem amm umasonst! Dos geht nit, Te fogsz warten, bis der uraság egy neues Geldstück dob in deinen Hut hinein. Nur gut aufpassen, mert im Jahre 1893 ban lesznek azok a -- wi sogt man das? — fillérek. Ezek pedig nem érnek egy kruzer Ha sok Geld hozsz, akkor majd a zenyim feleség, oder aber tied Multer süti neked a káposztás strudedlit. Ich geh' auch korán reggel és kívánom boldog új esztendő a pharer urnak — umasonst.

No hogy Szepe sein Sohn hozzám is betéved, arra én elvagyok készülve, de hogy tőlem semmit kapand, arra meg ő nincs elkészülve.

Hiszen annyira pumpolják a nagy nap öröme az embert, hogy ezen kiadások fedezésére egy különös mellékhatalt kellene viselni az embernek. És hozzá még hogy megártam én új év napján a — múlt évben.

Egy eszemadta fiatal nebánsvirág kopogtat be hozzám olyan mosollyal, mint azoké a syreneké, kik etrabolják a hajós esztét. Rózsás ujai között egy akkora csomag kártyát tartván, mint a makao! Tyűh az irgalmát, mi lesz most? Feleségem perzselő tekintettel mér végig és — magunkra hagy.

— Bájos angyal, miúe pardon, fogadásom tiltja nem kártyázni, mert mióta a doktor és aljegyző ferbliben elverték rajtam a port . . .

— Uram! vágott szavamba fülemile hangon, nem is azért jöttem, hanem a férjhez menendő leányok kelengyjének be szerzési költségeire gyűjtök. Ismerve »áldott« szívét, reményelem egyet megveendő.

Borzasztó gondolat szantogatta agyamat és gavalérosan benyultam zsebembe Rövid negyedórai kutatás után kihuztam egy tlzest és átnyujtottam — cselédemnek, hogy váltassa fel.

— Igen örvendek nagysád, ha e nemes czélért áldozatok hozhatok és elegans mozdulattal nyujtottam át egy vadonatúj . . . 25 krajczárost. Mondhatom, mikép hölgyem nem a legújvisebb eleganciával távozott el tőlem.

— Férjem, te nem jó uton jársz, mondta bejövő feleségem

— De lelkem, ugyan hova gondolsz? Hisz csak nem zárhatom be az ajtót?

— Ilyen nők részére nem kell hon lenned.

Forgott velem a szoba, a ház, a világ és a boldog új esztendő. — »Ágnes aszszony« relarainjét dudolva rohantam ki az utcára új év napján, közeli érintkezésbe jövén egy friss frankfurtit áruló atyafival, kit is bögréjével — csupa újévi jó kívánatból — feldöntöttem Kinos átkozódással kapkodván össze a frankfurtikat, miközben (annyira »schwungban« volt a szerenczétlen) folyton azt ordította:

»Boldog új évet kívánok!»

Annyira bántott a hon lejátszódott scéna, miszerint vacsorára is egyik jó barátomnál abonáltam magamat, ahol a hölgy világ több csillagával hozott össze fatuonom-Sebeszy Laura háziasszony mellett a helyet

már elfoglalta Enyves Andor segéd-gazd, concipiista, aki különben bukkott állatdokter volt, Szegeletes Kristóf pedig Náthás Elvirát traktálta újévi jó kívánataival. Dugasz Arisztid is ma feltűnően élces volt, s ötletei annyira elfoglaltá tettek, miszerint indiáner helyett pompásan fájó fogaimmal a villanyélbe haraptam. Különös változáson mehetett át ábrázatom, mivel Czérna Vilma kisasszony görcsös nevéts közben egy barackot — magostul nyelt el, kinek az első segélyt Lekvár Krizosztón nyugalmazott jóvas-tengerész kapitány nyujtotta. Denique az estély kitűnően sikerült, szzinte áldottam a pillanatot, melyben a kiházásításra kolduló hölgy hozzám betért, mert különben soha nem részesültem volna az új esztendő második napján feleségem részéről olynemű újabb kívánatokban, miket jónak látok — -- jövőre elmondani.

És most ismét egy év záródik le, melynek óriási könyvében maga a sors végezte a rovancsolást. Az eltűnő évből nem marad utánunk, mint a kiürült erszény és az emlékezet, nem, legalább nekem. Ha tán kedves olvasóimnak és a tisztelt szerkesztő urnak újból meghagyta a jogot, hogy »ez új esztendőben« is egymáséi legyenek, annak csak örvendek azon kijelentéssel, hogy akkor én sem hagyom el önöket. Ha közönség, szerkesztő és író közös táborban maradnak, akkor óhajom! teljesül, mert megadja Isten a boldog új évet.

NYILTTÉR*

Meyer Ferencz urnak!

Vizi-Szt. Györgyön.

A »Muraköz« legutóbbi számában ön a nyilttér rovatában panasszal élt az iránt, hogy nehány posta küldeménye későn lett kézbesítve.

Ezen körülményért engem akar felelőssé tenni — Hogy legyen ez uton is tudomása az ügy miben állásáról, válaszom a következő:

Én eskis hivatalom és saját személyemre szóló posta küldeményeket veszek át — Ha iródi küldönczóm másoknak szóló küldeményeit is elhozza, azokat ő alkalom adtán kézbesíti is. — Önnek tévedésből ide érkezett újságait pedig házi barátjaként tekintett segéleml Hartmann Károly ur vette át és szokta is azokat önnek kézbesíteni — Ha tehát az esetleg 1-2 elmaradott újságát állítólag rögtön nem kézbesítette, vonja őt ezért felelősségre — ha erre hivatott! A jövőre nézvést tapasztalásosabb lesz, ha cselekedeteit előbb higgyadtan megfontolja. — Ezen uton többet fog elérni, mint ok nélküli veszekedéseivel.

Vizi Szt. Györgyön, 1892. december hó 27 én.

Plichta Béla,
kórjegyző.

Báli selyemszöveteket méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket is méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, eszikozott, minázott, damaszolt stb. minőségben (mint egy 2000 különböző fajta és 2000 különböző színű árnyalatban) póstabér- és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstafordulóval küldetnek. S-árczba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Sve pokilke tišće se sadržaja novina, naj se pokilaju na ime **Margitai Jozeffa** urodnika vu Cakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšara Fiechel Filipova kam se predplata i obznane pokilaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodne i šal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svakog tjedna jedanput i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva C. „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Na početku novoga ljeta.

Kaj nam je najprvije treba.

Dragi Medjimurčani! želim se vu kratko ovdi s vami malo porazgovoriti ob onom, kaj nam je najprvije treba, da budemo poštenji, napredni i krépostni.

Denes se na vsa vusta govori vu ovom i onom kraju med vami: med poljodjelavci i meštiri, med gospodom i oblastniki: da je vse okrenulo na zlo, da su zla vre nena, da se teško živi, da nema mira ni sloge niti med rođjenom bratjom, niti med prijatelji, niti susedi, da zločestoća mah prestela, nepoštenje povsud zavladao. Jeli nije tak? Vidim vas, gdje mi vi, koji ste još vredni i poštenji ostali, potvrđujete i rečjum i glavoin: Prav govorite, na žalost je tak, — I to mi potvrđujete, da ovakov život nije ljudski život, a još manje kršćanski, i da s ovoga zla hoće biti vsaki den gorje: bude naša nesreća, naše skvarjenje. Kaj anda treba da činimo, da bude bolje, da nestane toga zla. Evo kaj nam treba činiti, evo kakvi treba da nastojimo biti, hoćemo li, da nam bude bolje.

I.

Zapametite si ovo: Prez Boga nikaj. To treba da vsaki od vas navék ima na pameti. Prez Boga nam nema življenja niti daba životnoga, prez Boga nam nema zdravja, nema razbora ni pa-

meti, prez Boga naš trud i delo ostaje pust i prez hasna i napredka, prez Boga nema nam rosice, nit blagov deždjeka, prez njega nema topline sunčane, ni mesečne vedrine, prez njega nema ploda, ni roda, s jednom rečjum prez njegove pomoći nemamo sreće. Kad prez Boga neimamo sreće, kaj je nam anda potrebno činiti? Potrebno nam je Boga dragoga priznavati, potrebno nam ga je četinski štovati i ljubiti, treba njegove zapovedi zvršavati, s rečjum treba veru imati. Gdo pravo veruje vu Boga, taj se boji izgovarjati bogomrzke kletve i vsako zlo činiti, taj se Bogu svomu rado moli, taj rado ide vu cirkvu, vu tu hžu Božju, hižu molitve. Verujte mi, da vu onoj hiži, gdje se vu Boga pravo i čvrsto veruje, i gdje se Bog pravo štuje, vlača ljubav, sloga i Božji blagoslov. Pogledajte sami okolo sebe, ter hoćete sami na svoje oči videti i opaziti: kakov je život vu onoj hiži, gdje se domari drže svoje svete vere, a kakov je vu onoj gdje se živi kak da domari nebi imali nikakve vere. — Dok nebude vsaka gradjanska i mužačka hiža imala vere vu Boga, i dok nebude štovala Boga, kak to treba i kak nas vuči kršćanski navuk, doti čas nebude bolje nego bude vse gorje. Anda verujte vu Boga, štujte Boga, po- hadjajte marljivo cirkvu.

II.

Zapametite si ovo: Ufati se

treba vu Boga. Ako nas biju još tolike nevolje i nesreće, betegi, nevugodnosti i nerodice, a mi neprestanimo ufati se vu dobrotu Božju. Bog bo je naš dobri otec. On ako i pošilja na nas nevolje, neće nas ipak zevsema zapustiti; ar Bog nikoga prvije nezapusti i nezapašća, dok čovek njega neostavi. Vi ste tuliko puta čuli, kakova je tuga i nevolja bila vu starom zakonu postigla narod Izraelski, pak gda se je čvrsto zaufal vu gospodina Boga, navek mu je on pomogel. Kad je narod Izraelski izgubil veru i ufanje vu Boga, Bog ga je kastigval i ostavil prez svoje pomoći; a gda je opet začel vu njega vevovati i vu njega se ufati, Bog ga je milostivno pogledal, i poslal mu pomoć. Mi kršćeniki narod smo od Boga odebrani; zato se čvrsto vu njega ufajmo, i vu svojih nevoljah k njemu kakti najboljšemu otcu zaufano vtećino, i nećemo prepasti. To čvrsto ufanje vu Boga nek grije prsa celoga nam naroda. Navali li anda nevolja na nas vse, nezdavajmo; navali li na koga pojedinoga nas, nezdavajmo, nego se vu Boga zaufajmo. Da nam anda bude bolje, treba da se čvrsto vu Boga ufamo i zaufavamo.

(Drugiput dalje).

Poziv na predplatu.

Pokehdob se primiče konec ljeta, slobodai smo poštuwane naše predplatnike

ZABAVA.

Cielo Medjimurje.

Na dar mojim čtevcem k novomu nut letu, Zbrojit ću sva miesta v medjimurskem svétu; Fare, sela, bila velka ili mala, Sva u ovoj pšmi redom budu stala, Niti jedno od njih kanim izpustiti. Makar i najmenjše, — neću mimoiiti. Medjimurske anda fare i sva sela, Poimence v ovoj pšmi budu cvela I još ktomu hoću vam na znanje dati, Kad hi bilo vredno malo pogledati V-ovu ili onu fara ili selo, Kad je gde prošćenje i sve vun veselo, Za da svaki kuma ili kumu — Bože! — Na prošćenje najmre, pohoditi može, Gde se u veselom onda društvu toči, Ter jede, popeva sve do kesne noći, Dok se tad na zadnje liepo svi veselo Nerazidu širom, svaki v svoje selo.

a) Gornje Medjimurje.

Z gornjim Medjimurjem anda ću početi, Cakovca najpredi — jer je varaš — vzeti: Sveti vu Mikula stavil je svoj tronuš V-farnu cirkvu, ter je njezini patronuš. Još je svetog Franje xaverskog kapela,

Koju katolička vera tu je dela. A pod faru spada, kakti jedno tielo: Pustakovec, Ivanovec, Novo selo, Pribislavec, Martan, Mačkovec, Mihovljan, Šenkovec s-kapelom svete Jele, Putjan, Svrskavec sad dojde, Sveti Rok zatime, Kojeja kapela, njegvo nosi ime, Vidovec: na zadnje k-svem tem se prizida, V kojem je kapela moćnog svetog Vida.

* * *

Lopatinec druga nek bu ovde fara. Svati Gjurgj je patron velikog oltara, A pod faru spada Brezje, Perkanovec, Mali Mihaljevec, Zasad brég, Kuzovec, Okrugli vrh, zatim Dragoslavec stoji, Od kog Vučetinec sto duš više broji, Još mi je Pleškovec zadužić napisati, Zatim pako odmah v-tretju faru stati.

* * *

Macinec sad tretja nek tu stoji fara, Jednu sto i tri vam godinah je stara; Pohadjanje tu je Blažene Device Marije patronuš malene cirkvice. Sim pod fara spada: Trnovec i Črečan, Te još jedno tretje selo: gornji Hraščan.

* * *

Četvrtu postavljam Mihaljevec faru, Takaj jednu sto i tri godinah staru.

Sveta Katarina, dievica kak ruža, U toj cirkvi svakom svoju pomoć pruža. Četernajst je selah razne veličine, Koje z Mihaljevcom jednu faru čine. Najveće se znači njih zove Vukanovec, Vugršinec, zatim Hroje, Bogdanovec, Bidičan i Bojke, Preseka, Prhovec, Dubrava, Tupkovec i Martinušovec, Dragoslavec brdo, Dragoslavec selo, Goričica k tomu, te sad skup je celo.

* * *

Nelešiče sada peta fara stoji, Koja do pet jezer kršćanskih duš broji. Tu u farnoj cirkvi nad velikim oltarom Diže se presveto Trojstvo sjajnim žarom; A pod faru spada: Pužica, Slakovec, Totovec, Šandrovec, a zatim Dunjkovec, Kuršavec s kapelom k-Jezuši trpečem, Otkud sada v-Novoselo se prešećem, Gde takaj v-kapeli grešnik milost prosi, Koja ime svetoga Mikule nosi. Još su dvojca sela, i to: Pretetinec, Zatim s Polevom zajedno Strahoninec, I ovde sem videl kapelicu stati, Kojij je patrona sveta bozja Mati.

* * *

Šesta sad u relu Pomorje je fara, Dre sto dvajset štiri deta vam je stara. Sveti Martin biskup sim vas v-Cirkvu zove

uljudno zamoliti, da izvole predplatu za buduće ljeto obnoviti i to svakak pred koncem ovoga ljeta, da se redovito, ne prekinuto odpremanje novinah uzmogne za dalje vurediti. Predplata, prosimo, nek nam se izvoli pripošljati izključivo poš tanskimi naputnicami, koje su za to na shodneše, samo treba, da se na njih točno označi adresa predplatnika.

Cena novinam „Muraköz-Medjimürje“ ostaje i za ljeto 1893. nepromjenjena i to:

Na celo ljeto . . . 4 frt.
Na pol ljeta . . . 2 frt.
Na fertalj ljeta . . . 1 frt.

Predplata naj se pošilja na adresu:

Knjžara Fischel Filipova
u Čakovcu.

KAJ JE NOVOGA ?

Svim našim poštovanim čitateljem i predplatnikom srećno novo leto želim!

Kršćenje.

Dne 12. tj. na dan sv. Lucije u vratišnskoj cirkvi dale se okrstiti Eleonora Hirssohn leđična, koja na sv. krstu dobi ime Kristina. Cirkva bila izvanredno puna naroda, da vidi ovaj sv. obred. Sve je znatiželjno bilo, kada posle sv. meše stupi dotična u cirkvu na kršćenje, te koja na sva pitanja sigurno sve odgovarjala i propisana molitve glasno i točno izmolila, osobito je sve onaj čin genul, kada dotična prigne svoju glavu pod sv. krst. — Kum je gospi domaći notariuš Kolarić Imbro i gosp. Juliana Jurasz. Naj njoj bude ovaj sv. čin na du no zveličenje.

Put nadvojvode Ferenc Ferdinanda okolo sveta.

Nadvojvoda Ferenc Ferdinand, koji je 15. decembra vu Trstu na velikoj ratnoj ladji (damsifu) „Carica Jelizabeta“ zaplovil

okolo sveta, star je 29 ljet. Iz putnog programa, koji se neda točno ustanoviti za toliko vremena, vrđno je pronotovati, da bude nadvojvoda prispel 20. decembra vu Suez, — 6. januara 1893. vu Colombo na otoku Ceylonu, — 15. januara vu Bombay, — 4. marciju vu Signaporo, — 22. marciju pojde vu Australiju, — 2. juliuša prispel vu vu Bangkok vu Siamu, — 18. juliuša vu Honkong, — 26. juliuša vu Sanga, — 15. Augusta vu Tokio, od kud bude se na amerikanskom damsifu prepeljal vu San Francisco ter pohodil s'edinjene orsage i izložbu vu Č.kagu. Verojatno je, da bude nadvojvoda vsegga skupa izostal do 14 mēsecib, ter bi se komaj vu februaru ljeta 1894. povrnul vu Evropu. Ratna ladja (taborska ladja) „Carica Jelizabeta“ najmodernija je i najsolidnija gradjena od svih ladjah naše mornarice. Duga je 103.7 metra, široka 14.8 metra, roni vu vodu spređa (naprē) 5.41 metra, straga (odžada) 6.08 metra. Ima prostora za 4060 tonah (jedna tona je 1000 metar centov) oboružana je sa dva Krupova štukah od 24 ctm., 6 Krupovih štukah od 15 ctm. i 11 drugih štukov, Mašine s navadnim delom jake s 6460 konjskih silah, a moreju se pojačati na 9800 konjskih silah. Ladja ima četiri cilindrista kotla sa 6 ložštah i 2264 čevi. Zvun toga ima veliki kotel za električnu razsvjetu, za hidrauličke mašine, za potvorbu štukov, za dizanje i spuščanje sidra, za spricaljke, pumpe i ventilatore. Za kaj vešću sigurnost ladja je providjena dvostrukim podom i podeljena pod podom vu manjše nepromočne oděle tak, da, ako bi se ladja i gdje god predrla, ipak nebi voda dospela vu vse prestore, a po tom nebi mogla ladja potonuti. Vugljenarski depot more spraviti 13.400 metar centov vugljena, pak se tom zalihom more prevaliti put od 4000 morskih miljah. Ladja je razsvjetljena s 4 velike kružne svjetiljke po 20.000 svjećah i 240 žarilah vu jakosti od 10 do 32 svjećah. Sagrađena je od domaćeg materijala vu Pulju i Trstu. Na ladji se nahadja 429 personah, i to uz visoke putnike i njihovu pratnju još 33 oficira, 12 poslužnikah i 384 mornara, vekšinom su mornari Dalmatinci i Primorci. Za stop i mornare putni živče važe 45.000 kilogramov dvopeka (cvibaka),

810 kilogramov nasoljenoga mesa, 900 kilogramov nasoljenoga svinjskoga mesa, 187 kilogramov rajza, 108 kilograma grašca, 392 kilograma graha (fazulja), 145 kilogramah makarunah, 20.000 porcijah vsake fele konserviranog mesa, 50 kilogramov prpra, 808 kilogramov soli, 374 kilogramov masti, 700 kilogramov ulja, 900 litrov octa, 874 kilograma sira, 700 kilogramov kave, 900 kilogramov cakora, 9000 litrov vina, 650 litrov ruma. Kvartir nadvojvode obihvaća tri sobe, jednu za spanje, jednu za pimanje i jedenje, ter tretju za pisanje. Poleg toga ima kupališće i sobicu za serviranje. Pohižtvo je od tvrđoga drēva, stēne su obložene kožnatimi tapetami. Spavalnica je mobilirana žuto, je dalcic belo, a kancelarija sivo. Kvartiri ostale gospode smešteni su na protivnoj strani.

Ivan Orth.

S irta dobre nade dohadja gias, da je jeden mornar iz Bolivije, oslobođen poslje katastrofe jednog damsifa, pripovēdal, da je kapitan bolivijske barke „Mory Lone“ na malom jednom otoku srel Ivana Ortha. Orth se je na taj otok po propasti „Margerithe“ oslobodil s dvemi mornari. Kaj je vu tom istine, dokazalo se bude na skoro.

Nastradal damsif.

Damsif magjarskog damsifskog družtva Adrie „Agatha“, koji plovi na štreki Fiume—Jaklin, nasukal se je vu jutro 19. decembra pri teškoj megli četiri kilometra daleko od ulaza vu jakinsku luku. Struja ga je odnesla na pećinu Santa Margeritha. Četernajst putnikah i mornari oslobodjeni su. Roba, vekšim dalem cukor, tulikajše je oslobodjen, a damsif, koji je jako skvarjen, budu probali, da ga pomeknju iz pećine.

Hurban osudjen.

Iz Požuna javljaju: Porota je jednoglasno preglasila Svetozara Hurbana krivim razdražvanja proti magjarskij narodnosti i sa 9 proti 3 glasa krivim razdraživanja proti orsačkim institucijam, na kaj ga je sud obšudil na jedno ljeto orsačkog rešta, 300 forinti kaštige (globe) i nošenje pravdenih stroškov vu sveti od 274 forinti.

Vatikanski proračun.

Iz Rima javljaju, da vatikanski proračun izkazuje potreboću od 7,160.000 frankah na ljeto. Ova se svota deli ovak: Za privatnu potrebu Ljona XIII 500.000 frankah, za kardinal, koje papa daruje sa 20.000 frankah, vsakoga, 700.000 frankah, — za s'romaške biskupije 460.000 frankah, za prefekturu apoštolskih palačah 1,800.000 frankah, za orsačko tajništvo i vanjske posle 1,000.000 frank, za činovnike i služinčad 1,500.000 frankah, za škole i darove 1,200.000 frank.

Odbor za uredjenje kongruie i katoličke autonomije vu Magjarskoj.

Magjarski primas Vaszary pozval je vu odbor, koj se ima baviti pradlogom biskupa Schlaucha o uredjenju kongruie i katoličke autonomije vu Magjarskoj sljedeće svetovne ličnosti: Iz ablegatske biže: grofa Csáky Kalmána (vladina stranjka), — Nagy Štefana (narodna stanjka), — Polonyi Gézu (neodvisna stranjka) i Györffy Julia (stranka 1848); iz magnatske biže: grofa Zichy Ferdinanda, grofa Eszterházy Morica Nikolu i baruna Rudnyanskoga. Od cirkvenih li-

Ima, da konačno je za faru vzeta Cirkvica je mala, to molitve biže. Velki oltar nosi: izvišenja križa. Markovčina spada simo i Žžkovec, Kraljevec te Habaj, zatim Kristanovec Onda Križovec i Peklenica zadnja Gde za zudo kopat se nastavlja radnja.

* * *

Devetu najvešću za Čakovcom faru, Pet sso petdet i osam godin staru, Najmre Stridoro, a za koju svi znadu, Da je v-Paradizu, — da je v-vinogradu. To opisat hoću faru velke ciene; Glavni joj je oltar Marje Magdalene, Još u miestu, svetom Remužu na hvatu Pravovjerni zdigli tu kapelu malu. — Izvan četerdeset predbrežjah, Jalsovec Spada sim pod faru, Veščica, Leskovec, Zatim Stanetinec k-njima se nanže; A sad hajde dalje sve do Rác-Kaniže; Sveti Ivan onde Nepomučki ima Kapelicu svoju, u kojoj vierne prima. Šafarsko, Grabrovnik, a najzad G bina Jošće spada k-ovoj fari dobrog vina.

(Dalje sljedi.)

Em. Kollay.

Da pržalovanje pobožni ponove. Petnajst sel je našla pod tam farom sreća, Hlapičina, znajte, zmed njih je najveća; Zatim dojde: Marof, Žabnik, Grkaveščak, Lapšina, Cestjanec. Novi dvor, Kapelščak; Gde kapela mala svete Margarete, Kakti bela ruža vperivoju cvete. Vrhovljan, Brezovec, Jurovec, Jurovčak, Brezovec, Bukovlje, Gradiščak, Koncovčak Još se k-njim pridruže i stim je gotova Pjesma fare ove, — slēli odmah nova.

* * *

Selnica sad sedma na red dojde fara, Ima svetog Marka velikoga oltara. Okol ove fare dvanajst selah stoji, Koje prek tri jezer katolikah broje. Pivo i najvekse Mursko je Središće, Svetog Ladislava kapela tu bliže; Za Središćem taki Zebanec se gornji Mora na red vzeti — i Zebanec dolnji, Merhatovec, zatim Završđak Bukovec, Koncovčak, Prapročan, Selničak, Strukovec Plešivicu sudim, da mi bade smeti, Pošto je najmanja, tu na zadnje deti.

* * *

Osmo fara dojde Vratišinec sada, Koja medju srednje veličine spada. Tomu sada jednu sto i dva već lieta

nostih su vu odboru: biskupi Schlauch, Schuster, Steiner, Desewffy, Hornig i Zalka ter nadopat Fehér.

Vadasija na zajca.

Otkad je stvorjeni zakon, da vadasiti na zajce nije smeti prez vadasne karte, počeli su neko i jagari na drugi način vadasiti. Jedni podlećiju na polju veliki kamen, a na njega deneju malo tobaka šnofanca, — zajec dojdudi do komena, predihava, kaj to more biti, i tak mu dojde tobak vu nos, zajec kibne, vudri glavom po kamenu i zatuče se. Dotični jagar, koj je to postavil, dojde nu jutro gledat, najte zajcu i eto pečenke. Drugi kojim je tobak predragi, zmislili su si drugi način. Najmre, vzejemu malo sēna ili otave, odneseju na polje, složiju kupčeka i poleg deneju goreću svēču ili vampolicu. Zajec dojdudi do toga mēsta, pčne gledati na otavu pak i na vampolicu, i tak gleda na svētlost počmu nu suze iz očih cureti, naravski, vu veliki zimi suze se smrzneju, a moj zajec sbog smrženih suzah nevidi nikud nikam, ostane na mēstu, dok ga dotični jagar ne najde i sobom ne vze. Pokchlob su pak i zajci već spametneši, nečeju na polju čekati niti tobaka niti otavu, već se približavaju k hižam, gdje više zavetja i sēna najdu. — Kak goder je vse vu vezdāšnje vrēme prevzetno, počeli su i zajci prevzetni biti. — Nečem od drugih pripovēdati, već samo od jednoga, i to pitovnoga, koj je već vu svojoj mladosti se pokazal, da on nikakvoga sēna niti otave neče jesti, nego samo rozine (svēbe). Pri jednoj postuvanoj hiži vu Čakovcu imaju takaj jednoga pitovnoga mladoga zajca, kojega su hranili kruhom, zemljom i s kičmi; ali nesrečni zajec, već mu se je i to predurilo, i vu svojoj prevzetnosti počel je skrovince vu ladleku i rozine pakovati i traktirati se. — Videč vrēdni gospodar, da su mu rozine vu ladleku vu velikom neredu i da falju, mislil si je, da su to miši krivi; i zato je postavil mišolovku s orehom vu ladleku na rozine. Za kratko vrēme, kak je postavljena bila mišolovka na rozinaj, začulo se nekakvo ruženje. Mislēč domari da se je miš vlovil, pogleduuli su taki, ali mesto miša, našli su krvavoga zajčeka (kojega je željezo skrvarilo) kak slivōe i kak mu suze iz očih čvapažu. Da bi bila velika zma, bile bi se i njemu suze smrznule, — nego hvala Bgu da je bilo vu hiži. — Kad ga je za tim gospodar očtro na red pobral, — javkajuć zajec rekel je: Dragi gospon Lukovnjak! naj mi oprostiju, nigdar v še nebudem rozine jel; ar su mi naskodile, — neg budem kak sem i do vezda jel, kruha i zemlje. —

Kratke novosti.

Magjarski minister prežš Wekerle ize bran je vu Nagy-Banyi za ablegata. — Vu Rimu je odkrito društvo, koji su delali foligne penze. — Jedne novine javrljaju iz Petrograda da je ljeta 1892 vu Rusiji vumrlo od kolere 296 876 ljudih — Vu Hamburgu se opet pojavila kolera. — Iz Milana javrljaju, da su se zaradi velike megle dogodile vsake fele nesreće. Sedem ljudih opalo je vu kanal Noviglio ter su se vtopile. — Vu Brnu je obsudjen sollicitatur Hrbač Ferenc, koji je vkral svojemu gospodaru fiskaljušu dr. Reissigu 109.392 forinta, na 4 ljeta tžku vuzu. — Vu Rakovici poleg Nagy Szebena raztrgali su vuki jednoga ovčara (birkasa). — Vu občini Mlaka vu doljoj Austriji vumrl je jedea muž imenom Stebe Matjaš, koj je kralju teštamerat 10 forinti, kralj je i ov dar prijel.

Smešice.

(Složil Mursice Štefan vužar vu Racz-Kavizsi.)

(Konec.)

Kak dam jim to'nača,
Gda se vino pretače,
Pak se suho grlo
S vinčekom premače.
Pri njih budem veinil
Dužnosti zadosta,
Kadar jim obznanim
Neke dneve posta.

Ako pak vu petek
Gdo na meso kara,
To je žalost velka
Za svakog krčmara,
Kak vu mladi ljudi
Svak prot veri bludi,
Počimlje se nošja
Ober grunta, mošje.

Zat veli krčnajska vera:
Vrag s mladimi arangera,
Mužiku si pogodi u,
Tam tancaju i se biju;
Kriči, skače i popeva
Od norosti kuma zeva

Denes jošće vesel budem,
Zutra toga nebude već:
Zutra nebun pijančeval,
Hman pajdaštva bum se čeval
Zutra, zuta tak i sada,
Kajti smrt nam je neznanja,
Spokorim se, dok je vrēme,
Težke grēhe zhitim z rame.

Nekaj za kratek čas.

Uitelj: Kaj je to hitroča?
Dijak: Hitroča je ono, kak negdo
pusti iz ruke vrući tanjir.

Večerja.

Krčmar: No, kaj vi dobite vezda za večerju vu kasarni?

Soldat: Ah, mi držimo naše želudce pri toploj peči, pak pritapjamo ono, kaj smo k obedu pojeli.

Od nevolje.

Kreditor: A glej, glej! Vaše duge neplaćate, r purane znate jesti.

Dužnik: Samo od nevolje, dragi, od same nevolje. Mesar mi neče više datina veru nikaj, a on koj prodava purane, on mi kreditira.

Kaj je gorše?

Šnajdar: Dragi Janko, kaj je gorje — „biti obēšeni ali pak vubijeni?“

Šoštār: Ah to ti je isto, — ar ostaneš osramočen dok si živ.*

Nije čudo.

Prežš: Sud vas je odsudil!
Obtuženik (srdito): Nije ni čudo, kad vas je pet proti meni jednomo.

Praktična udvornost.

Mati: „Ali dēca, vi ste opet zločesta! Koga bum vezda najprvlje bila, tebe Ivek' ili Maricu?“

Ivek': „Maricu, ar frajlice imaju vsigdar prednost.“

Novi šport.

Jeden afrički putnik pripovēda: „Elefanti se tak love, da se izkopa velika jama, ovu pokrije, pak čeka, dok se keli elefant vu nju zru i. Tak se to čini pri črnih elefanti nego stvar je puno težja pri belih elefanti. Da se beli elefant vlovil, najprejdi se izšpionira put, po kojem idu oni na vodu, pak se vu nedalekih mēstih nategne prek toga puta više jakih vučah (strikov). Bēji elefant, idu k vodi, popiči se na prvi strik (vuže), pogleda si stvar, pak mašuč glavom ide dalje. Kada se popiči na drugi strik, već ga stvar jako ljuti a pri tretjem se striku tak već razljuti da od zuća i jada ves počrni — a onda se s njim tak baraše i lovi ga se kak črnoga elefanta.“

Pri sudu.

Sudac: (obtuženomu): Kada ste rođeni?

Obtuženi (je tiho):

Sudac: Rečite mi, gda je vaš godovni dan?

Obtuženi: A prosim njih čemu Gratulirati mi i onak nekanite, a još menje pak kaj prikazati.

Nepravica.

Mu: To je velika nepravica! Ja sam ljepo spametno sam išel vu vagon i platil sam 1 forint — a svinju vlečeje i nacukavaju se četiri ljudi, pak mora samo 50 krajcarov platiti.

Ima prav.

Gospon: Jako mi je žal, da vam nemrem nikaj dati. Nu da ste samo pred po vure prvlje došli, dobili bi zevsema još dobre hlače, koje sam drugomu prikazal.

Vandracec: Bedastoča! Te p'šive pol vure još bi bili mogli čekati, zato vas nebi vrag odnesel.

Prevejani štacunar.

Pred nekoliko vrēmena videl se je pri jednom zadoženem štacunaru sljedeć napis: „Vlastnik ovoga štacuna, 28 ljet star, čisto zdrav, veli se oženiti ili s devojkom kojom, ili pak s mladom vdovicom. Zeli takaj, da bi dotična imela barem 6- do 8 jezer forinti. Od toga vrēmena bēziju k njemu neč njene, trgovina mu ide tak dobro, da niti nemisli vezia na ženitbu, jer niti nema vrēmena od silnoga posla.“

Prostodusna zaručnica.

Vu nekojem varašu dēšli su jeden mladi par k plebanušu da ih vēnča. Plebanuš je išel i med ostalim rekel jim je nazadnje ove reči: „Žena mora iti za mužem“

posvd. — Na ova reči frisko je zaručnica odgovorila: „To jim ja nemrem včiniti.“ — „A zakaj ne?“ zapita plebanus. Znajugospon plebanuš zato ne, ar je on listonoša (Briefträger).

Nenavidnik i skupec.

Jeden grof imel je zvun ostale svoje družine i dva sluge, od kojih je bil jeden nenavidnik a drugi zkupec. Jedenput je hotel grof svojim gostom zabavu i šalu napraviti, pa je pozval ove dva sluge k sebi, pohvalil je obedva pred vsom gospodom zbog njihove marljivosti, i rekel njim je, da je bude daruval zbog toga — nego vsaki naj sam prost kaj bi hotel dobiti, on njim hoče volju spuniti, — nego, tak da, koj bude prvi prosil, dobi jeden dar a drugi isti dar, nego dvostruko. Obedva su mučali, nijeden nije hotel prvi moliti. Skupec si je mislil: „Ako budem prvi prosil, odnesel budem kratke rukave, jer on drugi dobil bude dvaput tolike, koliko ja.“ — Nenavidnik je rekel sam sebi: „To nebi mogel podnesti, da ov skupec dobi vi e nego ja, ra ši da nedobim nikaj, nego da onomu tam vlastitom krivnjom — pribavim dvostruk dar.“

Dugo je već grof čekal na odgovor, ali badava, na najzadnje je odlučil, naj nenavidnik pri kaže svoju želju. To je bilo teško! — Kaj budem prosil? mislil si je nenavidnik sam vu sebi, kaj budem prosil, da ov skupec, koga tak mrzim, neb de srećnši od mene? Ako budem prosil za konja, on bude dobil dva! ako budem prosil za hrđu, on bude dobil dve biže! — Ne, toga ja nebi mogel pregoreti, rajši budem prosil za kakvo zlo, samo da bude on dvaput toliko trpel. — Rekel je anda glasno: Ja molim, da se meni izkopa jedno oko, a mojemu pajađu obadva oka. Čelo druživo počelo se je grohotom smejeti, — nenavidnik, akoprem su mu ostala obadva oka vu glavi, pokazal je ipak svoju zlobu i bil iz smehivan od vse gospode.

»The Gresham«

Pri »The Gresham« zvanom london-skom društvu (vu Čakovcu je upravništvo pri Graneru stacionaru), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoče život osigurati, po letu veku ili menjšu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoče da dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenute društvo zplati onu svotu, na koju je bil ist osiguren, ili ako doživi v. pr. 15—20 let. njemu čaju istu svotu vu ruke. Tak je moći život ženakah i decah osigurati. Ovo društvo na svoje glavno upravništvo vu Budapeštu.

3640 tk. 92.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság, miut telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gyuráucz Vincez é neje Novák Mária végre hajtatóknak Zozolly Ferencz végrehajtást szenvedő elleni 86 ft 50 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróóság) területén lévő, a csáktornyai 56 tk. 96 hrsz. a. ingatlan tartozékaival együtt 17220 frt becsárban, 264 hrsz. a. 936 frt és 284 hrsz. a. ingatlanra 657 frt becsárban az árverést ezenmel megállapított kikiáltásiárban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az

1893. évi január hó 16 án délelőt 10 órakor

Cena žitka. — Gabona árak.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	5	30
Rozs	Hrž	5	50
Kukoricza ó	Kuruza stari	4	70
uj	novi	4	50
Árpa	Jecmen	5	—
Fehér bab	Grah beli	5	—
Sárga	zúti	4	—
Vegyes	zmésan	4	—

a csáktornyai kir. járásbíróság telekkönyvtárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előlege elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1892. évi október hó 4. napján.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

743 1—1.

LOTÉRIJA. Buda 24-ga decembra 1892.
6 15 27 52 51

VASUTI MENETREND CSÁKTORNYAN.

Indul	Napszaka	Orn		Feret	Gyora-pósta és-vegyesvont
		Orn	Feret		
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv.	
	Délben	11	39	postav.	
Pragerhof felé	Ejjel	10	07	"	
	Reggel	6	22	"	
Zágráb felé	Délután	4	15	"	
	Ejjel	1	17	gyorsv.	
Varazsdig	Reggel	6	50	vegyesv.	
	Délután	4	20	"	
Egerszeg felé	Este	10	17	"	
	Délben	11	44	"	
Egerszeg felé	Reggel	5	00	"	
	Délután	5	00	"	
Érkezék					
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.	
	Délután	4	01	"	
Pragerhof felől	Ejjel	1	14	gyorsv.	
	Reggel	4	41	"	
Zágráb felől	Délben	11	29	postav.	
	Ejjel	9	55	"	
Egerszeg felől	Reggel	4	31	vegyesv.	
	Délután	11	17	"	
Egerszeg felől	Délután	3	59	"	
	Este	9	30	"	
Egerszeg felől	Délután	9	50	"	
	Este	9	49	"	

Mutatványszámokat ingyen és bérmentesen.

Magyarország

legolcsóbb és legtitésesebb képes hetilapja

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1893-ik évi január hó 1-én

TIZENÖTÖDIK ÉVFOLYAMÁBA LÉP

a magyar művelt, de különösen a magyar női művelt olvasó közönségnek legkedveseb lapja.

A „Képes Családi Lapok“ a magyar szépirodalmi lapok között legjobban elvan terjedve

A „Képes Családi Lapok“ most lépett a 15-ik évfolyamába, mi eléggé bizonyítja, mennyire megnyerte e lap a magyar művelt közönség tetszését.

A „Képes Családi Lapok“ szellemi részét, a magyar irodalom legelső írói nyújtják. A szerkesztőség dr. Murányi Armin, dr. Tolnai Lajos és dr. Várady Antal kezében van, akik sem fáradságot, sem költséget nem kimélnék, hogy a lap szelleme a művelt olvasók legmagasabb igényeit is kielégítse.

A „Képes Családi Lapok“ munkatársai sorában vannak a többi között: Jókay, Mikszáth, Dalmady, Temérdek, Lauka, Tölgyessy, dr. Murányi Ernő, Csorba Á., Pósa Rudnyánszky, Beniczkyne Bajza Lenke, Büttner Lina, Nagyvárady Mára, Kövér Irma, V. Gál Karolina, Harmath Lujza, Hevesiné Sikor Margit, stb. stb. hírneves íróink és írónőink.

A „Képes Családi Lapok“ minden számában legkiválóbb művészek rajza és képei után kitűnő illusztrációkat ad.

A „Képes Családi Lapok“ minden számához legjobb íróinktól egy regény teljes nyomtatott ívét kapják az olvasók díjtalanul s így egy év alatt 5—6 regény birtokába jutnak, melyekhez mindig díszes boríték is járul.

A „Képes Családi Lapok“ minden számában ügyesen össze állított sokrajtvények, apróságok s irodalmi ismeretéseket talál az olvasó; — s a lap előfizetőinek postájában a legszellemesabb társalgás folyik az előfizetők között, végül:

A „Képes Családi Lapok“ minden kitéhen külön divat mellékletet ad, a mely a női közönségnek minden más divat lapot teljesen nélkülözhetővé tesz.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetése egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1.50, aki az egész évi előfizetési díjához 80 krt küld, 4 regényt, a ki félévi előfizetéséhez 40 krt küld, 2 regényt s a ki negyedévi előfizetéséhez 20 krt küld, 1 regényt kap bérmentve jutalmul.

Előfizetéseket az év bármely napjától elfogad és levelező lapon óhajtsára mutatvány számokat bárkinek díjtalanul küld:

A „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala

731 2—4

Budapesten, Nagykorona-utca 20. sz.

Eladó bor

*

600 hektoliter ó- és új bor — $\frac{3}{4}$ része fehér, $\frac{1}{4}$ része vörös — Varasd-Töplícen a káptalani uradalomnál — eladó, még pedig e bor mennyiség több partie-ban is, sőt herdonkint 10 hektoliter mennyiségtől kezdve felfelé — megvehető. Az árakat és egyéb felvilágosítást ugyanott megadja a tisztartóság.

Varasd-Töplíc, 1892. december 15-én.

Czanyuga Ágoston,

uradalmi tisztartó.

728 3-6.

Meszet

a legjobb minőségben teljes kocsirakományokban jutányos árak mellett szállít

Radakovits János vaskereskedő

Cilliben „Stájerország“

Takarékosság miatt bátor vagyok megjegyezni, miszerint **januári és februári** megrendeléseket **jóval olcsóbb áron** szállíthatom, mint a többi hónapokban

741 2-3

Gróf Esterházy cognac

mely tiszta borból készült s ezért a közönség legkedveltebb itala

mindenütt kapható.

Csáktornyan kapható: Graner testvérek és Sztrahia testvérek urak, Perlakon pedig: Kramarits V. úr üzletében.

Központi iroda: Budapesten, k. väczit-üt 23.

565 19-30

Osztr. vörös kereszt sorsjegyek.

Főnyeremény

50.000 frt.

Huzás január 2-án.
eredeti sorsjegyek legolcsóbban.

Bank és váltóüzlet

Grünwald és Schwarz

Varazsdon, bolt-uteza.

3° os szerb sorsjegyek.

Főnyeremény

90.000 frank.

Huzás január 14-én.
eredeti sorsjegyek legolcsóbban.

Vásárol és elad mindennemű értékpapirokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, zálogleveket, részvények és kölcsönöket ugyszintén arany és ezüst pénzeket.

Nyereségjegyek és sorsjegy-nyeremények beváltak.

Kölcsön értékpapírokra teljes árfolyamértékig.

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.

Igényvények minden huzáshoz Tőzsdei ügyletek közvetítetnek.

Sorsolási veszteségek ellen való biztosítás.

Kisorsolandó értékek nyilvántartása

Régi ezüstpénzek méltányosan vétetnek és arany koronákra becseréltetnek. **Conversio** alá eső értékek becserélését a **legméltányosabb föltételek** mellett közvetítjük.

Bécsvárosi sorsjegyek

Főnyeremény

200.000 frt.

Huzás január 2-án.
Igényvény ára 3 frt 25 kr.
és 50 kr. bélyeg.

Bank és váltóüzlet

Grünwald és Schwarz

Varazsdon, bolt-uteza.

Osztr. hitel sorsjegyek

Főnyeremény

150.000 frt.

Huzás január 2-án.
Igényvény ára 4 frt 50 kr.
és 50 kr. bélyeg.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legméltányosabban eszközölünk.

740 2-*